

HiFiMAN HE-400i en HE-560

HEerlijk, HElder, Hoofdtelefoons...



HiFiMAN HE-400i en HE-560

Toen ik iets meer dan een jaar geleden de HE-400 en HE-500 hoofdtelefoons van HiFiMAN onder handen mocht nemen was ik vol lof over beide modellen. Een echte nieuwkomer was dit Chinese merk op dat moment ook al niet, ze hadden al een goede naam onder head-fi adepten weten op te bouwen. Mijn bevindingen met beide hoofdtelefoons bevestigden dat dan ook, en ik heb er menig plezierig uurtje 'onder' doorgebracht. Toen dit jaar de nieuwe modellen op de markt kwamen had ik echter wel een aha-momentje. Niet alleen omdat ik, op basis van de schaarse specificaties die beschikbaar waren, een betere geluidskwaliteit verwachtte, maar omdat de vormgeving een stukje minder klassiek was geworden en vooral omdat de producent erin geslaagd was om het gewicht van de nieuwelingen significant te verlagen.



Hoe zat het ook alweer...

Als ik mijn recensie van toen nog eens doorlees zie ik mezelf nergens zeggen dat het gewicht van met name de HE-500 (502 gram schoon aan de haak) een probleem vormt, en in retrospect vind ik dat nog steeds niet, maar iedereen weet dat bij een goede hoofdtelefoon de pasvorm en het gewicht minstens net zo belangrijk zijn als de geluidskwaliteit. Het ding maakt namelijk wél fysiek contact met je hoofd, en het moet niet aanvoelen alsof je op het punt staat om met een integraalhelm op je kop een motorfiets te beklimmen. Nu hadden de vorige modellen ondanks hun wat spartaanse uiterlijk een prima pasvorm op mijn redelijk grote hoofd, maar ik heb sindsdien van kleiner 'behoofde' medemensen wel eens gehoord dat de combinatie van het hogere gewicht en de ruime pasvorm bij hen een te slappe draag-ervaring veroorzaakte. Dat moet HiFiMAN ook ter ore gekomen zijn want de nieuwe modellen hebben niet alleen een wat moderner uiterlijk gekregen, maar blijkbaar ook een afslank-cursus. Waar de HE-400 440 gram woog legt de HE-400i nog maar 360 gram in de schaal, en de HE-500 van 502 gram is maar liefst 127 gram afgevallen. De HE-560 weegt slechts 375 gram. En dat is, hoe je het ook bekijkt, een flink verschil dat heel goed merkbaar is in het draagcomfort.

Ook nieuw zijn de uit 'pleather' (proteïn leather, oftewel hoogwaardig kunstleer) en velours gemaakte oorkussens die aan de achterzijde van het oor dikker zijn dan aan de voorzijde, waardoor de drivers onder een kleine hoek

komen te staan, wat een iets ruimtelijker beeld geeft. Waar de kussens het hoofd raken zijn ze van velours, wat nooit koud aanvoelt en niet snel broeierig wordt, en de zijkanten zijn van kunstleer (een sigaar voor de uitvinder van de naam Pleather alstublieft!). Dat klinkt afschuwelijker dan het is. Echt leder is hartstikke mooi, en het geeft een luxe uitstraling, maar het heeft ook onderhoud nodig omdat het zweet en huidvet opneemt en zo in de loop der tijd hard kan worden en zelfs kan gaan barsten. Hoogwaardig kunstleer voelt en draagt als echt leder maar blijft véél langer mooi en soepel, hoe ver je ook bij je zeep vandaan weet te blijven.



Techniek

Wie de specificaties van beide hoofdtelefoons wil weten zou ik normaal gesproken doorverwijzen naar de website van de fabrikant, maar die biedt nu eens een keer niet méér informatie dan ik in een korte alinea kan beschrijven. Daarom heb ik e.e.a. maar even uitgezocht en op een rijtje gezet. Beide hoofdtelefoons maken gebruik van de Planar-technologie, die in de volksmond ook wel 'magnetostaat' wordt genoemd. Een extreem dunne geleidende folie beweegt, door er een audiosignaal op te zetten, ten opzichte van een magnetisch paneel heen en weer, waardoor er geluid te horen is. Zo'n magnetisch paneel moet natuurlijk zo licht mogelijk zijn, én akoestisch transparant. Steeds betere magneettechnologie maakt een goede vooruitgang op dat gebied mogelijk. De gevoeligheid van de HE-400i bedraagt 93dB bij een impedantie van 35Ω , wat voor bijvoorbeeld een portable mediaspeler of een smartphone geen erg moeilijke belasting is. De HE-560 heeft dezelfde impedantie, maar heeft een rendement van 90dB, wat in de logaritmische wereld van de geluidsdruk betekent dat hij de helft zachter klinkt bij hetzelfde signaal. Dat valt in de praktijk op zich nog wel mee, maar het zorgt er toch voor dat de HE-560 bij voorkeur op een (liefst goede) hoofdtelefoonversterker moet worden aangesloten. Daarvoor diende in dit geval

de briljante Chord Hugo die ik voor een andere recensie in huis had. Mijn iFi Micro iDSD deed het trouwens ook geweldig, maar de Hugo was gewoon nóg mooier. Om verschillen aan de bron uit te sluiten werd de HE-400i ook via de Hugo beluisterd, en mijn MacBook Pro met JRiver MC20 diende als speler. Een Audioquest Cinnamon Micro USB kabel zorgde voor de verbinding tussen de Mac en de Hugo. En nu we het toch over kabel hebben: bij beide hoofdtelefoons wordt op het oog dezelfde kabel van 2 meter meegeleverd. Dat is voor draagbare toepassingen eigenlijk net iets te lang, en voor thuisgebruik vind ik het juist aan de korte kant. Het was leuker geweest als HiFiMAN twee verschillende kabels had meegeleverd, zodat de gebruiker zelf kan kiezen. Maar goed, klaar nu met kniezen, hoe klinken ze?



Luisteren - HiFiMAN HE-400i

Gedurende de recensie-periode heb ik heel veel verschillende muziek geluisterd. JRiver heeft de fijne eigenschap dat ik er heel gemakkelijk alle tracks op mijn NAS in shuffle-modus mee kan afspelen, en dus werd ik tijdens het werk getrakteerd op een extreem breed palet aan genres. Daarbij viel op dat de HE-400i wat luchtiger lijkt te spelen dan ik me van de HE-400 herinner. De lichte nadruk die de voorganger op het middengebied legde is nu niet meer hoorbaar. De klank is rijk en neutraal, dynamisch en gedetailleerd. Bij het 'echte luisteren' en het vergelijken met de HE-560 heb ik vooral naar het prachtige vocale jazz-album Black Orchid van Malia geluisterd, en naar de opwindende en bij vlagen behoorlijk brute Elektro van Gazelle Twin. Black Orchid van Malia is een beeldschoon eerbetoon aan Nina Simone, en het charmante rafeltje aan Malia's stem is heel mooi te horen. De akoestische begeleiding staat als een huis. De contrabas heeft kleur en gewicht, en klinkt nergens 'honkerig'. De beheerst aangeslagen drums in Baltimore hebben ook op niet al te luid volume aardig wat druk en de kleine percussie-accentjes dwarrelen heerlijk ruimtelijk door het geluidsbeeld. Omdat de drivers onder een kleine hoek staan is het ruimtelijk beeld, hoewel het onvermijdelijk toch grotendeels in mijn hoofd bestaat, mooi groot en driedimensionaal. Héél fraai, en beslist beter dan de HE-400. Over naar Gazelle

Twin. Deze jonge Britse (echte naam: Elizabeth Walling) maakt superstrakke elektronische muziek die (zou het de 'female touch' zijn?) behoorlijk uniek klinkt, maar toch een vertrouwd geluid heeft. Het doet me denken aan een paar experimentele elektronische bands uit de jaren '80 waarvan ik de namen al lang vergeten ben, maar dan met de geluidskwaliteit van nu. Het woeste Exorcise wordt keurig afgemeten en hoekig weergegeven, de dreunende bas en de repeterende sequences staan rotsvast om haar vervormde stemgeluid heen en tekenen een grimmige wereld voor mijn geestesoog. De volgende track (Good Death) bevat putdiep laag, maar ook een heleboel ruimtelijke informatie die rond de bijna kinderlijke klaagzang van Walling geplaatst is. Hmm... Wat gaat de HE-560 hiervan maken?



Luisteren - HiFiMAN HE-560

Natuurlijk had ik tijdens het 'inluisteren' al gehoord hoe bij deze twee nieuwelingen de verhoudingen liggen. De meer intensieve beluistering verandert niets aan dat beeld. Al bij de eerste tonen van Malia's prachtige slowballad Baltimore geeft de HE-560 het visitekaartje van zijn absolute superioriteit af. De klank is veel dieper en meer ontspannen, er is op een heel vanzelfsprekende manier meer detail te horen en alle onderdelen van het geluidsbeeld zijn veel beter afgebakend. Kon ik met de HE-400i al heel fijn inzoomen op kleine details in de opname, met de HE-560 kan ik alle lijnen van de compositie tegelijk en toch los van elkaar volgen. Het 'im Kopf' gevoel dat veel hoofdtelefoons geven is er niet meer. Er is natuurlijk nog steeds geen dieptebeeld zoals dat met een set luidsprekers te bereiken is, maar ik heb nu wel het gevoel dat de muziek om me heen plaatsvindt, in

plaats van tussen mijn oren. En dat gebeurt met een soevereiniteit en vooral een aanstekelijke muzikaliteit die ik zelden bij een hoofdtelefoon gehoord heb. Ook in een prijsklasse die nog een heel stuk boven die van de HE-560 ligt. Bij Gazelle Twin zou je kunnen verwachten dat een meer verfijnde hoofdtelefoon moeite heeft met het ruwe karakter van de muziek, maar niets daarvan! De dreigende diepe beat aan het begin van Belly Of The Beast wordt loeistrak weergegeven, en als het nummer echt losbarst lopen de rillingen me over de rug. Pijlsnel, de synthetische klanken vol textuur en gewicht, de stem dreigend, woedend fluisterend, schurend... Geen muziek voor als de schoonouders op bezoek zijn, zeg maar... Tenzij je over een HiFiMAN HE-560 en een goede hoofdtelefoonversterker beschikt.



00Rdeel

Deze nieuwe hoofdtelefoons uit de HE-serie van HiFiMAN hebben een muzikaal maar neutraal karakter. Heerlijk Helder in de meest positieve zin van de uitdrukking. Dat ze daarin ook nog eens heel erg op elkaar lijken, waarbij je met de HE-560 gewoon meer van dat karakter krijgt dan met de 400i, is een erg knappe prestatie. Het geeft aan dat HiFiMAN haar zaakjes goed voor elkaar heeft. De HiFiMAN HE-400i kost 499 euro en dat is best een hoop geld, maar ik ben ervan overtuigd dat hij de concurrentie met topmodellen van de 'gevestigde' merken zonder meer aankan. Voor iemand die op zoek is naar een dynamische en vol, maar ook neutraal en gedetailleerd klinkende hoofdtelefoon is dit beslist een model dat op het verlanglijstje mag. Als je gewend bent om geen compromissen te sluiten en daar ook bij muziekweergave via een hoofdtelefoon niet vanaf wijkt, dan is de HE-560 van 899 euro een geduchte concurrent voor andere hoofdtelefoons tot misschien wel 1500 euro. Je zult er weliswaar een goede hoofdtelefoonversterker bij moeten kopen, maar dat moet je bij die andere ook. En dan durf ik, ondanks de prijs, toch echt van een budget-tip te spreken. Het wordt tijd dat dit mooie merk de bredere aandacht gaat krijgen die het zo heel erg verdient!



HiFiMAN HE-400i EN HE-560

Muziek en informatie

Muziek link op Spotify

[Malia - Black Orchid](#)

[Gazelle Twin - Unflesh](#)

Webwinkel

Voor informatie en prijzen over de beschreven HiFiMAN hoofdtelefoons, zie onze webwinkel:

[HiFiMAN HE-400i](#)

[HiFiMAN HE-560](#)

YouTube

[HiFiMAN HE-400i & HE-560 hoofdtelefoons](#)



art`s excellence

© 2014 art`s excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art`s excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.